

NOTA AAN DE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Voorontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2014 houdende de regels voor de erkenning van meerdere vestigingen van een woonzorgcentrum, een centrum voor kortverblijf of een woonzorgcentrum met een bijkomende erkenning als één woonzorgcentrum, één centrum voor kortverblijf of één woonzorgcentrum met een bijkomende erkenning, betreffende het opheffen van de minimale capaciteit per vestiging van een woonzorgcentrum

Principiële goedkeuring

Bijlagen:

- het voorontwerpbesluit van de Vlaamse Regering;
- het advies van de Inspectie van Financiën van 31 januari 2019;

1. INHOUDELIJK

1. Situering van het voorontwerpbesluit

Artikel 54 van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 voorziet de mogelijkheid om meerdere vestigingen van een ouderenvoorziening te erkennen onder eenzelfde erkenningsnummer.

In uitvoering van dit artikel 54 bepaalt het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2014 de regels voor de erkenning van meerdere vestigingen van een woonzorgcentrum, een centrum voor kortverblijf of woonzorgcentrum met een bijkomende erkenning als één woonzorgcentrum, één centrum voor kortverblijf of één woonzorgcentrum met een bijkomende erkenning.

Met ingang van 1 januari 2019 werd de terminologie van dit besluit in overeenstemming gebracht met de terminologie van de uitvoeringsbesluiten van het VSB-decreet van 18 mei 2018. Er is vanaf 1 januari 2019 niet langer sprake van een "rust- en verzorgingstehuis", maar wel van een "woonzorgcentrum met een bijkomende erkenning".

Voorliggend voorontwerpbesluit wil, op vraag van de sector, een van de voorwaarden voor de erkenning als één woonzorgcentrum wijzigen, namelijk de minimale capaciteit van 30 woonegelegenheden per vestiging.

2. Algemene toelichting bij de voorgestelde wijziging

2.1. Toepassingsgebied

Volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2014 kunnen maximaal drie vestigingen van een woonzorgcentrum als één woonzorgcentrum onder één erkenningsnummer erkend worden. Als in minstens twee van de vestigingen ook een centrum voor kortverblijf wordt uitgebaut, worden ook die vestigingen erkend als één centrum voor kortverblijf.

De voorgestelde wijziging is enkel van toepassing op de woonzorgcentra.

2.2. Voorwaarden

2.2.1. Beheer en ligging

Volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2014 moeten alle vestigingen door dezelfde initiatiefnemer uitgebaut worden.

De vestigingen moeten op een "redelijke afstand" van elkaar liggen. Dit betekent dat ze moeten gelegen zijn in dezelfde gemeente of in aan elkaar grenzende gemeenten binnen dezelfde provincie.

Deze bepalingen blijven behouden.

2.2.2. Minimale en maximale capaciteit

Vooraf kleinere woonzorgcentra kunnen voordeel hebben bij een schaalvergroting door de erkenning onder eenzelfde erkenningsnummer.

Daarom wordt, met het oog op een kwaliteitsvolle personeelsinvulling en -bezetting, ervoor geadviseerd om de minimumcapaciteit van 30 wooneenheden per vestigingsplaats te schrappen.

Wel blijft behouden dat een voorziening maximaal drie vestigingsplaatsen mag tellen. Dit, enerzijds omdat een zeer grote concentratie van grote vestigingen van woonzorgplaatsen toch ook nadelen heeft voor de wijken en gemeenten waarin ze zich bevinden, en anderzijds, omdat de personeelsvoorwaarden voor de bijkomende erkenning worden gecontroleerd op basis van de aangifte van in dienst zijnde personeelsleden bij de sociale secretariaten voor de voorziening als geheel.

De mogelijkheid om de beschikbare personeelsleden onevenwichtig (d.w.z. zonder voldoende rekening te houden met de zorgzwaarte in elke vestigingsplaats) te verdelen over de vestigingsplaatsen, moet beperkt worden, in het belang van de kwaliteit van zorg in elke vestiging. De erkenningsvoorwaarden inzake personeelsomkadering voor de woonzorgcentra zijn ook beduidend lager dan de personeelsvoorwaarden voor de woonzorgcentra met een bijkomende erkenning.

2.2.3. Specifieke erkenningsvoorwaarden

In het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2014 wordt bepaald dat enkel gelijkaardige zorgvormen onder één erkenningsnummer erkend kunnen worden.

Aan de erkenningsvoorwaarden met betrekking tot de (kwaliteit van) zorg moet per vestigingsplaats voldaan te worden.

Ook de voorwaarden met betrekking tot de personeelsomkadering gelden per vestiging.

Het samenvoegen van verschillende vestigingen onder eenzelfde erkenningsnummer mag in

geen geval leiden tot een vermindering van de kwaliteit van zorg. Daarom wordt, ook wat de bijkomende erkenning betreft, de naleving van alle erkenningsvoorwaarden betreffende de bijkomende erkenning vereist per vestiging, van zodra aan die vestiging een bijkomende erkenning toegewezen is.

Deze bepalingen blijven behouden.

2.2.4. Bijkomende erkenning

Het schrappen van de minimale capaciteit van het aantal woongelegenheden woonzorgcentrum per vestiging heeft geen implicaties voor de bepaling betreffende de bijkomende erkenning. Deze bepalingen blijven behouden.

Elke vestiging met een bijkomende erkenning moet nog steeds erkend zijn voor minstens 25 woongelegenheden met een bijkomende erkenning.

Door de samenvoeging van meerdere vestigingen met een bijkomende erkenning, kunnen woonzorgcentra met een bijkomende erkenning voor 25 woongelegenheden die gemiddeld meer dan 25 bewoners hebben met een voldoende zwaar zorgprofiel, toch een uitbreiding van de bijkomende erkenning en de bijhorende middelen verwerven. Dit kan door fusering met een of meer woonzorgcentra uit de gemeente of randgemeenten uit de provincie die een bijkomende erkenning hebben voor meer dan 25 woongelegenheden.

Het aantal bijkomende erkenningsgerechtigden dat per vestigingsplaats woont fluctueert immers, waardoor de benutting van de woongelegenheden bijkomende erkenning per vestiging nu niet optimaal is.

Uiteraard moet per vestigingsplaats aan alle voorwaarden voor de bijkomende erkenning worden voldaan. Dit impliceert dat elke vestiging met een bijkomende erkenning steeds een bijkomende erkenning voor minimaal 25 woongelegenheden moet behouden en dat per vestiging aan de personeelsvoorwaarden moet worden voldaan.

Bovendien, indien op een bepaalde vestigingsplaats de erkenning van het woonzorgcentrum of de bijkomende erkenning wordt ingetrokken of geschorst, mogen de bijkomende erkenningen, die op deze vestigingsplaats in gebruik waren op het moment van de intrekking of schorsing, niet meer naar een andere vestigingsplaats worden overgebracht om er geëxploiteerd te worden, tenzij bij wedererkenning na afloop van de schorsing.

2.3. Sancties

In het besluit van 9 mei 2014 wordt voorzien dat de sancties, bepaald in artikel 73 t.e.m. 76 van het Woonzorgdecreet (wijziging, schorsing, intrekking en sluiting) per vestigingsplaats kunnen worden opgelegd.

Dit blijft behouden.

3. Toelichting bij de artikelen van het voorontwerpbesluit

In artikel 1 wordt punt 5° van artikel 2 van het besluit van 9 mei 2014, waarin bepaald wordt dat elke vestiging minimaal 30 woongelegenheden moet tellen, opgeheven.

Artikel 2 stelt dat deze wijziging van het besluit uitwerking heeft met ingang van 1 april 2019.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Aangezien voor elke vestiging die erkend wordt in het kader van artikel 54 van het Woonzorgdecreet eerst een voorafgaande vergunning moet zijn verleend, moeten nog steeds alle woonzorgcentra (ook diegene die erkend worden in het kader van artikel 54) passen binnen de programmatie. Er worden door de uitvoering van dit besluit geen bijkomende woonzorgcentra, centra voor kortverblijf of woonzorgcentra met een bijkomende erkenning gerealiseerd, er moeten dus geen bijkomende financiële middelen voorzien worden.

De Inspectie van Financiën heeft op 31 januari 2019 gunstig advies verleend. In het advies wordt bevestigd dat het begrotingsakkoord niet vereist is.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Het voorontwerpbesluit kan lokale besturen aanbelangen als die besturen initiatiefnemer zijn van een woonzorgcentrum of een centrum voor kortverblijf. Het heeft echter geen weerslag op de organisatie of de werking van de lokale besturen als zodanig. Het vergt van de lokale besturen geen inzet van extra personeel en middelen.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

De uitvoering van het voorontwerpbesluit vergt geen inzet van bijkomend personeel. Het heeft dus geen weerslag op het personeel en het personeelsbudget.

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Reguleringsimpactanalyse

Het voorontwerpbesluit voorziet in het schrappen van de minimale capaciteit per vestiging.

Het gaat hier om een regeling met een zeer geringe inhoudelijke weerslag. De voorwaarden die gelden voor een erkenning als aparte ouderenvoorziening blijven van toepassing op de gezamenlijke erkenning. Het betreft dus veeleer een formele, procedurele regeling. Een RIA is bijgevolg niet vereist.

Het wetgevingstechnisch- en taaladvies

Het wetgevingstechnisch en taaladvies met nummer 2019/53 werd verleend op 5 februari 2019. In het voorontwerpbesluit is tegemoetgekomen aan de opmerkingen, geformuleerd in dat advies.

Compensatieregel administratieve lasten

Het voorontwerpbesluit voert geen bijkomende administratieve lasten in voor de initiatiefnemers van bedoelde ouderenvoorzieningen.

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het voorliggend voorontwerpbesluit;
- 2° de Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen en voor het gezondheidsbeleid, ermee te belasten om over het voorliggend voorontwerpbesluit het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, zoals bepaald in artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Jo VANDEURZEN
Vlaams minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin